

LBRIS

We know
books

Redactor: Claudia Miloicovici

Tehnoredactare și copertă: Georgiana Oprescu

Imagine coperta I: *Portret foto Tudor Arghezi*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

FIRAN, FLOREA

Tudor Arghezi: treptele devenirii / Florea Firan –
Ed. a VI-a, revizuită și adăugită – Craiova: Scrisul Românesc
Fundăția–Editura, 2023

ISBN 978-606-674-335-8

821.135.1.09 Arghezi, T.

929 Arghezi, T.

© Florea Firan
© Scrisul Românesc
Fundăția–Editura, Craiova, 2023
Tel./fax: 0722 753 922; 0251 413 763
Email: scrisulromanesc@yahoo.com

Florea Firan

Tudor Arghezi, *treptele devenirii*

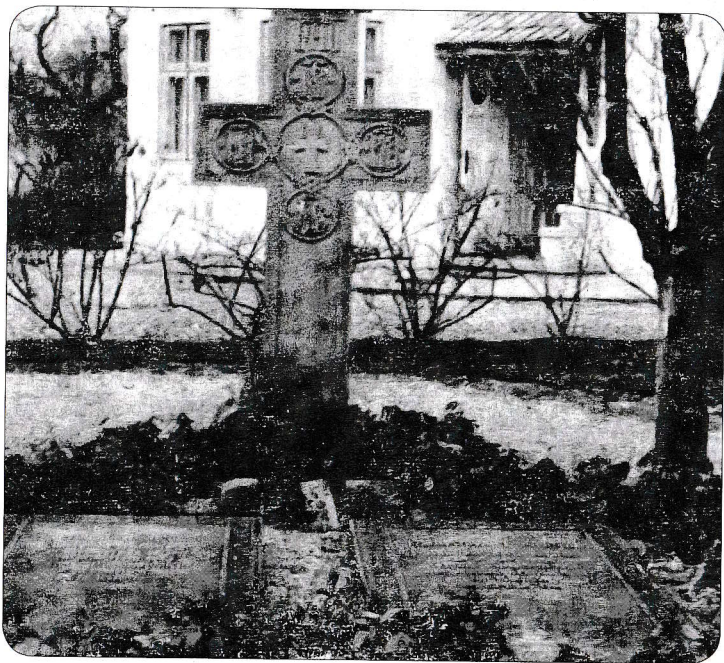
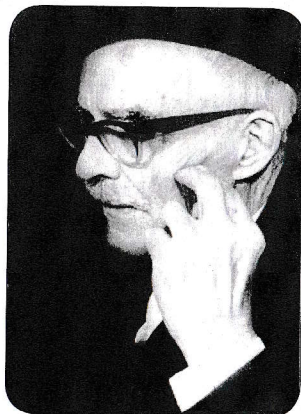
Ediția a VI-a, revizuită și adăugită

Scrisul Românesc
Fundăția – Editura

GRĂDINA MĂRȚIȘOR
MORMÂNTUL LUI TUDOR ARGHEZI ȘI AL PARASCHIVEI ARGHEZI,
EPITAFELE AU FOST CONCEPTE DE POET

TUDOR ARGHEZI
NĂSCUT LA 21 MAI 1880 ÎN BUCUREȘTI
CU ORIGINEA PĂMÂNTEASCĂ ÎN GORJ
STINS ȘI ÎNHUMAT AICI ÎN MĂRȚIȘOR

PARASCHIVA T. ARGHEZI
NĂSCUTĂ DIN RĂZEȘII BUCOVINEI
LA 20 IULIE 1899
STINSĂ ȘI ÎNHUMATĂ
AICI ÎN GRĂDINA ȘI PRISACA EI
DIN MĂRȚIȘOR LA 29 IULIE 1966

SUMAR

ARGUMENT.....	5
„OBÂRȘIA FAMILIEI NOASTRE A FOST GORJUL”	13
COPILĂRIA ȘI ADOLESCENȚA	38
Copilăria	38
Laborant la Fabrica de zahăr din Chitila	50
Debutul publicistic	52
„Mi-a trebuit un nume care să nu semene cu altele”	62
De amicitia	65
REGĂSIREA DE SINE	77
„Răscrucea îndoielilor”	77
Un nou debut edificator	86
Între Geneva și Paris	89
PAMFLETAR DE EXCEPȚIE	99
Pentru un ideal social	99
„Cronica” unei vremi	104
Pentru toată viața	108
În „Poarta neagră” a războiului	112
La „Cugetul românesc” și „Națiunea”	117
Tudor Arghezi la Fundația Culturală „Principele Carol”....	121
Timpul Psalmilor	128
CUVINTE POTRIVITE	133
BILETE DE PAPAGAL	143
Tableta și biletul	143

MĂRȚIȘORUL	154
În lumea Mărțișorului	154
Mărțișorul – „amfitrion literar”	171
APOGEUL CREAȚIEI	182
<i>Flori de mucigai</i> sau „aur liric”	182
„Nulla dies sine linea”	187
Aspect de umor arghezian	195
De la <i>Baroane</i> la Târgu-Jiu	199
CONSACRARE ACADEMICĂ	206
Recunoaștere academică	206
„Tăcere” la Mărțișor	213
Intrarea la Academie	219
RECUNOAȘTERE UNIVERSALĂ	225
Octogenarul	231
La Belgrad și din nou la Geneva	237
Cu bastonul prin... Paris	241
La a 85-a aniversare	247
La Viena –Premiul Herder	250
CÂNTECUL TOAMNEI TÂRZII	254
Cântecul toamnei târzii	254
„Mă chemi din depărtare și te-ascult”	261
ÎN CONȘTIINȚA POSTERITĂȚII	265
Arghezi moralist	265
Arghezi – Eminescu	271
Arghezi în conștiința posterității	277
BIBLIOGRAFIE	289
Scrieri originale.....	289
Repere critice	305
Ilustrații foto din viața și activitatea lui Tudor Arghezi	308

Florea Firan – cărți publicate (selectiv)

- *Începuturile presei literare craiovene*. Craiova, 1971, 110 p., cu reproduceri foto alb-negru.
- *Ramuri 1905–1947*. Bibliografie. Cu un cuvânt înainte de Mihnea Gheorghiu, Ed. Enciclopedică Română, București, 1972, 496 p., cu reproduceri de ilustrații, scrisori și manuscrise inedite (în colaborare cu M. Mitran)
- *Corespondența Ramuri*. Documente literare, Ed. Scrisul Românesc, Craiova, 1972, 488 p.
- *De la Macedonski la Arghezi*. Prefață de Ovidiu Papadima, Ed. Scrisul Românesc, Craiova, 1975, 464 p.
- *Presa literară craioveană (1838-1975)*. Prefață de Ovidiu Papadima, Ed. Scrisul Românesc, Craiova, 1975, 416 p.
- *Istoria Craiovei*. (coord. la partea a II-a, Viața social-culturală și autor a unor capitole, pp. 159-289), Ed. Scrisul Românesc, Craiova, 1977.
- *Istoria Teatrului Național din Craiova*. Coordonator Florea Firan, Ed. Scrisul Românesc, Craiova, 1978, 470 p. (autor al capitolelor I, III, IV, VII)
- *Pe urmele lui Tudor Arghezi*. Ed. Sport-Turism, București, 1981, 268 p., cu reproduceri foto alb-negru și color.
- *Profiluri și structuri literare*. Contribuții la o istorie a literaturii române, Vol. I (A-L). Cuvânt înainte de Liviu Călin. Prefață de Constantin M. Popa, Ed. Scrisul Românesc, Craiova, 1986, 444 p.
- *Carte de înțelepciune latină/ Illustrium poetarum flores. Antologie de Ioan Inocențiu Micu-Klein*. Ediție și studiu introductiv de Florea Firan. Ed. Științifică, București, 1992 (traduceri parțiale din latină de Bogdan Hâncu). Premiul „Bogdan Petriceicu Hasdeu” al Academiei Române, 1994.
- *Folclor literar românesc*. Vol. I, Ed. Universitaria, Craiova, 1996, 180 p.
- *Literatura diasporei*. Antologie comentată, Ed. Macedonski, Craiova, 1996, 448 p. (în colaborare cu C. M. Popa).
- *Profiluri și structuri literare. Contribuții la o istorie a literaturii române*, Vol. II (M-Z). Prefață de C. M. Popa, Ed. Scrisul Românesc, Craiova, 2003, 440 p.

Cartea de față își propune să reconstituie etapele devenirii, a vieții și operei, în mod cronologic, marcând momentele de răscruce ale existenței și activității marelui scriitor.

S-a dovedit necesar apelul permanent la propriile mărturisiri ale poetului, la articolele pe care le-a semnat în presa vremii, la scrisorile trimise prietenilor de suflet, toate acestea întreținând flacăra autentică, vie a unei personalități de primă mărime a literaturii noastre, permițându-ne o discretă pătrundere în atelierul intim de creație arghezian, spre a fi mai aproape de modul în care poetul și omul Arghezi a gândit, a simțit și a lucrat.

Cartea reface un itinerar deopotrivă existențial și al neobositului travaliu cu arma temută, condeiul, care a fost pentru Tudor Arghezi ideal suprem și pasiune de credință.

Modul în care opera argheziană este privită ca devenire în timp, spre desăvârșirea genială a valorii, ne-a îngăduit să punctăm atât datele cele mai controversate ale biografiei poetului (originea, perioada monahală, anii de „tăcere”), cât și marile momente ale impunerii operei sale, începând cu aspectele de plecare (debutul macedonskian, apariția primului volum).

Scrisă pe temeiul unui bogat material documentar de referință, bibliografic, de studii și materiale reproduse în această restituire, am urmărit, de fapt, să reperăm momentele semnificative ale vieții și activității unuia dintre cei mai mari și mai autentici scriitori români din veacul al XX-lea.

„OBÂRSIA FAMILIEI NOASTRE A FOST GORJUL”

Reținerile lui Tudor Arghezi în destăinuirea unor momente din viața sa, mai ales până la anii adolescenței, au determinat pe unii istorici literari să-i considere biografia acestei perioade învăluită în legendă și mister, cu atât mai mult dacă avem în vedere ultimele cercetări care au semnalat și unele neconcordanțe între mărturisirile repetate ale poetului și consemnările din documentele de stare civilă. Dar, când de-a lungul a 87 de ani scriitorul își declară în toate împrejurările descendența și apartenența sa la zona Olteniei, a Cărbuneștilor de Gorj, nu putem să nu luăm în seamă aceste mărturisiri venite din sursă directă.

Într-o convorbire avută cu Horia Oprescu în anul 1956, și consemnată în numărul 12 al revistei „Tânărul scriitor” din acel an, poetul iarăși simțea nevoia sublinierii unor date: „am să precizez câteva date, ca în Buletinul Biroului de populație... M-am născut în București la 21 mai (Sf. Constantin și Elena) 1880. Am fost singurul copil al lui Nae Theodorescu, originar din Cărbunești, Gorj. Tata se ocupa cu munca câmpului. Dar fiind deștept (oltean!), la bătrânețe a fost funcționar într-o mică bancă. Pe bunică-meu îl chema Toader. Era de meserie cojocar și căciular. A trăit peste o sută de ani și a fost un crai și jumătate până la adânci bătrânețe”. Așadar, orice comentariu ni se pare de prisos.

Mai târziu, într-un interviu acordat revistei „Les lettres françaises” (nr. 1019 din 5–11 martie 1964), Arghezi vorbea cu multă mândrie de ascendenții săi din Cărbuneștii Gorjului:

Je suis du district de Gorj, le plus pauvre et le plus pierreux de la région. Là-bas les habitants sont des paysans primitifs, très intelligents, qu’ont un folklore admirable. Mes ancêtres étaient des gens qui savaient travailler de couteau, pas dans le pain, par ce qu’ils n’en avaient pas, mais dans la chair des autres. C’est avec le vocabulaire restreint du couteau qu’ils réglait les grandes questions d’amour ou d’intérêts. En ce qui me concerne, je crois que je porte dans mon ombre une parcelle de ce couteau familial, ce qui m’a beaucoup servi parce que ma vie n’a été qu’une bataille contre ceux qui n’acceptaient pas ma poésie. Vous voyez, je suis placé sous le signe de la polémique¹.

Bunicul dinspre tată al poetului, Tudor Cojocaru, s-a născut în Cărbunești-Gorj, localitate pe care a părăsit-o de tânăr și a trăit în Craiova. Tudor Cojocaru și-a adoptat mai târziu un patronimic inspirat de locul natal, devenind Theodor Cărbunescu.

Așezat în nordul Olteniei, la confluența Gilortului cu Blahnița, Târgu-Cărbunești, așa cum îi este și numele, poartă și azi amprenta vechilor orașele din vremea copilăriei lui Arghezi. Însoțit de frumoasa panoramă a Munților Parâng sau de culmile pleșuve ale Vâlcanului, amintite de Arghezi în unele mărturisiri ale sale, el este mândru a fi obârșia revendicată de poet.

¹ Sunt din județul Gorj, cel mai sărac și mai pietros din regiune. Acolo locuitorii sunt țărani primitivi, foarte inteligenți, creatorii unui admirabil folclor. Strămoșii mei știau să-nfigă cuțitul, nu în pâine pentru că nu o aveau, dar în carnea altora. Cu acest vocabular restrâns al cuțitului își rezolvau ei marile probleme ale dragostei și intereselor. În ce mă privește, cred că port în umbra mea o hașchie din acest cuțit familial, și asta m-a ajutat mult, pentru că viața nu mi-a fost decât o luptă continuă împotriva celor care nu-mi admiteau poezia. Vedeti, sunt născut în zodia polemicii.

Orașul de azi păstrează izul și nostalgia vremurilor copilăriei marelui scriitor. Prezența lui rămâne neștersă și prin evocările și manifestările ce au loc aici anual, cu participarea unor personalități de frunte ale vieții noastre culturale.

Tudor Arghezi este pseudonimul lui Ion N. Theodorescu și se vede că poetul a împrumutat prenumele bunicului, iar numele l-a luat – cum a mărturisit mai târziu – de la denumirea veche a râului Argeș – Argesis. Tatăl poetului, Nae Theodorescu, s-a născut la 7 ianuarie 1859, în Craiova, ca fiu al lui Tudor Cojocaru și al Bălașei, cum reiese din actul de naștere descoperit de Vasile Gh. Șega (profesor la liceul „Tudor Arghezi” din Târgu-Cărbunești) în condica pentru botezați, cununați și morți din orașul Craiova, mahalaua... biserica cu hramul Sf. marele prooroc Ilie, plasa... jud. Dolj (inventar 2 135 pe anul 1859, p. 2, dosarul 16, din Arhivele Statului, Filiala Craiova), pe care-l transcriem: „Numărul doi,/ anul, luna, ziua nașterii – 1850 și nouă, ianuarie în șapte/ anul, luna, ziua botezului: 1850 și nouă, ianuarie cinsprezece,/ parte bărbătească/ numele care i s-a dat la botez: Nicolae, Numele, prenumele și meseria părinților pruncului: Tatăl: Tudor Cojocaru, Mama: Bălașa,/ Numele orașului sau satului unde s-a născut pruncul: mahalaua Sf. Georgie (Gheorghe) Vechi,/ Numele nașului sau al nașii, porecla lor: Tudorița Ioan,/ Iscăliturile: preotul: Protopopu Ilie/ nașului: Tudorița (nu știe carte pune degetul), părinților pruncului: Tudor Bălașa”.

Întrucât au existat unele controverse privind ascendenții lui Arghezi, reproducem și certificatul ce atestă a doua căsătorie a lui (Nicolae) Nae Theodorescu, tatăl poetului, din care a rezultat fratele vitreg al lui Tudor Arghezi (colonelul pensionar Nicolae N. Theodorescu, născut la 14 martie 1908 și stabilit în comuna Mărăcineni–Argeș) prin căsătorie cu profesoara Sofia Constantinescu, fiica preotului din sat, care ne furnizează aceleași date.

„Primăria comunei Martalogi, plasa Pădurești, județul Argeș, Actul nr. 4. Registrul stării civile pe 1907. Din anul una mie nouă sute șapte, luna februarie, ziua 25, orele 11 din zi. Act de căsătoria domnului Nae Theodorescu, în etate de 48 de ani, văduv, de profesie agricultor, domiciliat în comuna Martalogi, fiu major al decedaților Theodor Cărbunescu și al Bălașei Theodor, ambii foști domiciliați în comuna urbană Craiova, cu domnișoara Vasilichia Delibacali, jună în etate de două zeci și șase (ani) de națiune română, de religie ortodoxă, de profesiune menajeră, fiică majoră a decedaților Delibacali și a Elenei Ștefan, ambii foști domiciliați în comuna urbană Brăila. Viitorii soți fiind de față au consimțit la această căsătorie și ne-au declarat că act dotal nu au...”

Rezultă, deci, că tatăl lui Tudor Arghezi s-a născut în Craiova și a devenit, pe rând, „comersant”, funcționar, agricultor.

Aceste documente corespund cu mărturisirile poetului din interviul dat lui Horia Oprescu, iar colonelul pensionar, Nicolae Theodorescu, contrariat de opiniile unor critici literari insuficient documentați, a simțit și el nevoia de a mai sublinia încă o dată exactitatea celor de mai sus, în paginile cotidianului „România liberă” din 20 octombrie 1972. El preciza că Nae Theodorescu se ocupa cu munca câmpului. Nu avea pământ, dar cum era obiceiul pe atunci, lua în arendă câte o moșioară, așa cum a avut într-o vreme în comuna Martalogi și în alte sate din apropiere de Costești (Argeș), iar mai spre bătrânețe a fost mic funcționar de bancă, în Pitești. La banca respectivă el conducea o secție de comisioane care se ocupa cu probleme agrosilvice. Banca avea o moșie și pe la Piciorul de Munte, de lângă Găești, evocată de Arghezi în volumul *20 de Scrieri*.

Trecând opt ani de la publicarea notei colonelului Nicolae N. Theodorescu, am considerat utilă o relație recentă cu acesta, l-am vizitat la Mărăcineni și s-a arătat binevoitor, precizându-ne într-o scrisoare datată 14 februarie 1980:

Stimate domnule profesor Firan,

Luat prea din scurt, am recurs la micul mijloc rapid, cerând unei rude să vă anunțe, prin telefon, că de îndată veți primi un răspuns de la mine. Ceea ce și fac [...].

Singurele informații pe care le puteți obține de la mine despre moartea fratelui meu le-am tot repetat, invariabil, în nenumărate rânduri; sunt precizările din „România liberă” (1972), precum și rezultatul investigațiilor întreprinse de d-l profesor Vasile Gh. Șega din Tg. Cărbunești apărut în revista „Ramuri” nr. (135) din 15.IX.1975 și nr. 3 (141) din 15.III.1976...

Azi, eu însumi regret că la timpul convenit am trecut indiferent pe lângă ceea ce cu destulă ușurință s-ar fi putut reține. Dar... cine bănuia acum cincizeci și ceva de ani că steaua lui Arghezi va urca așa de sus pe firmament? Și încă: în mentalitatea vremii, cum și-ar fi îngăduit un copil să se intereseze de un frate mult mai vârstnic?

Vă rog să primiți asigurarea deosebitului meu respect.

N. Theodorescu

Mărăcineni

4. II. 1980

În numerele 2 și 3 din 1975 ale revistei „Manuscriptum”, la rubrica „Document în replică”, Constantin Popescu-Cadem a publicat două articole (*Legendă și adevăr în biografia lui Tudor Arghezi și Din nou despre tatăl lui Tudor Arghezi*) prin care, menționa el, „urmărea să aducă noi lumini asupra începuturilor biografiei argheziene”. Materialele au stârnit însă „îndoieli și întrebări”, cum însuși semnatarul recunoaște, ba chiar replici din partea unor prestigioși critici și istorici literari ca Mircea Zăciu ori profesorul Vasile Gh. Șega. Nedumerirea a pornit de la o situație de-a dreptul ciudată: Nae Theodorescu, tatăl poetului, după presupunerile lui C. Popescu-Cadem, ar fi altul decât cel cunoscut până acum, un fost sergent major de jandarmi...

Această nouă ipoteză asupra biografiei lui Arghezi ne-a determinat și pe noi să reluăm legătura cu Mitzura Arghezi și cu fratele poetului, colonelul N. Theodorescu. De data aceasta fratele poetului ne-a trimis o epistolă, al cărei conținut ni se pare că într-adevăr clarifică un moment important din biografia autorului *Cuvintelor potrivite*. Colonelul N. Theodorescu este contrariat mai ales de faptul că C. Popescu-Cadem a publicat fotografia (ce i-a încredințat-o) a adevăratului tată al lui și al lui Tudor Arghezi cu unele supoziții de-a dreptul bizare. La fel și în cazul locului și datei de naștere ale acestuia:

Stimate domnule profesor Firan,

Cele ce urmează aduc, în parte, răspunsul meu la a doua scrisoare a dvs.

Fotografia reprodusă în nr. 3/1975 al revistei „Manuscriptum” înfățișează pe adevăratul nostru tată, adică pe acel Nae Theodorescu, născut în Craiova, la 1859, și care nu numai că nu a fost sergent major, dar nici măcar armată n-a făcut, fiind scutit de obligativitatea satisfacerii serviciului militar. Prezentată echivoc, era de așteptat ca fotografia să producă confuzie, aidoma celei stărnite de actul de naștere nr. 542 (redat în facsimil în nr. 2/1975), dezinformând pe cititorii neavizați. Pusesem la dispoziție fotografia întrucât, pe versoul ei, poartă semnătura originală a tatii și o apostilă: „La 67 ani”, scrisă tot de el. La publicare a fost eludată, deoarece apostila ar fi dezis... „noua și definitiva lumină” (!) descoperită, cu suficiență, în... „Datele sigure (!) ale actelor de stare civilă”. Voiam a face (prin fotografie) dovada flagrantei deosebiri dintre semnătura declarantului de pe actul 542 și cea a tatălui nostru, atât sub raportul grafiei propriu-zise cât și literal, tata folosind pe „h”. O dovadă indubitabilă că documentul 542 nu este actul de naștere al lui Arghezi. De la acest act s-a ajuns la numărul de confuzii, riposte, controversă etc. De! Istoria se mai scrie și așa!

Să mai știți că de la dispariția poetului am fost continuu

întrebat cu privire la cele mai diferite probleme legate de viața și activitatea sa. Am răspuns cât s-a putut, sincer și numai adevărul. Spre marea mea surprindere (și indignare) am găsit în cele ce apoi s-au publicat, omisiuni, schimbări de sens convenabile părții care publica, ireverențe la adresa tatălui meu, dubii asupra datelor furnizate – maniere care vexează dar și inhibează. Lipsit de capacitatea de a sesiza gradul de extensibilitate al cuiva în prezentarea realului, m-am văzut pus în postura de a lua atitudinea adecvată, lăsând ca poetul să apară așa cum îl vrea fiecare.

Nu vă supărați de a vă fi destăinuit acest păs; a căzut ghinionul pe dvs.

Cu sincere urări de spor la lucru și succes din plin; cu dorința de a citi și eu lucrarea dvs., vă rog să primiți asigurarea întregului respect ce vi-l port.

N. Teodorescu

Mărăcineni

22. III. 1980

P.S. Anexez o amintire de familie legată de începuturile literare ale lui Arghezi. Este inedită.

Considerațiile colonelului N. Theodorescu (reproduse în lucrare la capitolul *Debutul publicistic*) reconstituie împrejurarea în care a avut loc debutul poetic al lui Tudor Arghezi și adevărata geneză a primei sale poezii, *Tatălui meu*.

Am continuat corespondența cu colonelul N. Teodorescu primind noi date importante privitoare la ascendența argheziană și unele răspunsuri la o scrisoare ce i-am adresat-o:

Stimate domnule profesor Firan,

În materialul de acum, veți găsi relatată o întâmplare petrecută cu șase decenii în urmă, perimată dacă e să o privim prin prisma trecutului și totuși posibil interesantă pentru cei de azi sau cei ce vor urma.

Ca și în cazul precedent eu vă înfățișez omul, nu poetul, prins într-o împrejurare pe care prima oară o așizez, prezentând-o așa cum ea a surprins și s-a imprimat în cugetul membrilor familiei.

Cam de prin 1933 am abandonat din semnătură pe „h”, pentru faptul – ignorat până atunci – că în actul de naștere, patronimicul nu fusese ortografiat la oficiul de stare civilă cu aceea literă. O greșală, o carență și... o „intrare în legalitate”!

Vă mai trimit (greu m-am decis) trei fotografii. Una cu tata destul sau prea veche. Mă simt rușinat de a nu fi în măsură să vă dau ceva mai potrivit. Dacă vă convine, alegeți... ad libitum.

Am înțeles și apreciat de la prima scrisoare, dificila sarcină ce v-ați asumat și m-ar mulțumi să aflu că, prin cele ce am putut, v-am fost de folos. Aștept și eu cu nerăbdare apariția și până atunci vă doresc multă putere de muncă și spor la lucru.

Primiți, vă rog, asigurarea întregului respect ce vă păstrez.

N. Teodorescu

Mărăcineni
în 8.VI. 1980

Fratele poetului devine aproape irascibil la aniversarea centenarului nașterii lui Arghezi când se publică unele articole fără un suport real și, din proprie inițiativă, îmi trimite scrisoarea și documentarul ce au darul de a lămuri presupunerile lui C. Popescu-Cadem:

Stimate domnule profesor Firan,

Reiese, din unele discursuri și publicații prilejuite de festivitățile aniversării nașterii, că anumite cercuri literare au adoptat eretica versiune a paternității lansată în 1975 de „Manuscriptum” (nr. 2). Întrucât v-ați manifestat statornic dorința de a obține de la mine o documentare amănunțită, revin cu un supliment de date.

Deci, trecând peste: nepotrivirile din „paralela” trimisă,

deosebirile flagrante ale semnăturilor, denaturarea identității fotografiei, evitarea unei date neconvenabile înscrisă pe fotografie, – veți mai afla din ceea ce urmează două detalii:

Întâi – în 1880, anul nașterii poetului, tata avea etatea de 21 (douăzeci și unu) de ani. Devenind incorporabil a solicitat scutirea de armată pe care a și obținut-o, ca susținător al mamei sale (Bălașa), văduvă (actele încă există).

Ori, dacă ar fi avut 31 ani (conform actului 542), scutirea de serviciul militar n-ar mai fi fost oportună (nemaiinsistând asupra faptului că cel cu care se face confuzia era subofițer în armată).

Al doilea punct – de care nimeni n-a pomenit niciodată și aidoma poveștii poeziei „Tatălui meu” a rămas absolut necunoscut, dvs. fiind iarăși singurul și primul care-l aflați de la mine. (V-am mai scris odată că a căzut ghinionul pe dvs. să mă duhovniciți (!)): Când, copilându, plecat de-acasă din Craiova și pribegind prin București, în căutare de lucru, prima meserie pe care tata a exercitat-o a fost aceea de lucrător în „laboratorul” (nu știu dacă termenul e adecvat) unei cofetării. A practicat această meserie vreme mai îndelungată; numele lui cu caracteristicile sale biografice, figurând pe la începutul secolului nostru în anuarul de adrese al meseriașilor și negustorilor Primăriei „de galben”, în a cărei competență teritorial administrativă se afla locul în care era amplasată cofetăria de pe Șoseaua Kiseleff (mi s-a spus că documentele încă mai există). Iată o suită de motive ce mă îndeamnă să afirm (părere pur personală) că elementele pe baza cărora a fost întocmit „actul 542” atestă că el nu e actul de naștere al lui Arghezi, ci al unui alt ins, cu bizare asemănări de nume și date, în care eronat s-au înscris (de cine și de ce?) două evenimente proprii vieții poetului (oficializarea pseudonimului ca nume legitim și decesul).

E greu de crezut ca frate-meu și eu să trăim alături de tata (unul 48, celălalt 20 de ani) fără a-l cunoaște, iar după o jumătate de veac de la moartea lui să ne fie indicat un altul, de cineva care niciodată n-a știut nimic despre el.

Cer iertare pentru timpul prețios de repaus ce vi l-am răpit și, odată cu sincerile urări de sănătate și izbândă, vă rog să primiți asigurarea considerației ce vă păstrez.

N. Teodorescu

Mărăcineni

în 17 iunie 1980

P.S. – Rog aveți în vedere soarta fotografiilor – sunt dintr-un album de familie și altele n-am.

**Datele care identifică
pe adevăratul tată**

**Datele celui cu care
se face confuzie**

1. Numele la naștere

Nicolae Tudor Cojocaru

Nicolae Teodorescu

2. Data nașterii

7 ianuarie 1859

?! VIII
30 VIII 1850
24 XI

3. Locul nașterii

Craiova

București

4. Părinții

Bălașa și Tudor Cojocaru

Teodor și Maria Teodorescu

5. Unde s-a înregistrat nașterea

Biserica Sf. Ilie din Craiova

Biserica Hanu Colței
din București

6. Data înregistrării nașterii

15 ianuarie 1859

?!

7. Actul ce atestă nașterea

Extras nr. 2 după condi-
ca de botezați, cununați și
morți pe anul 1859 a Bi-
sericii Sf. Ilie Craiova, le-
galizat prin Tribunal.

Act oficial: inexistent. Se prezintă
o adeverință intitulată impropriu
„Certificat”, eliberată de cancelaria
unei subunități militare, incompe-
tentă a emite și nici legaliza acte de
stare civilă și care în plus conține
vicii de formă, ca:

- lipsă numărul de înregistrare;
- lipsă data emiterii;
- nu menționează actul pe baza
căruia se face așa zisa certificare;
- lipsa sigiliului legal „tip certificat”;
- lipsa timbrului fiscal legal.

8. Locul copilăriei

Craiova

București

9. Schimbări de localități

Craiova, București
Martalogi – Hîrsești – Ciobani
Șerboieni – Pitești

Nu se menționează nimic

10. Schimbări de nume

Nicolae Tudor Cojocaru
devine Nicolae Theodorescu
(patronimic format din numele
satului Cărbunești-Gorj)

Nu se menționează nimic

11. Situația militară

Scutit de serviciul militar

Sergent major
în activitate de serviciu